

MANTANA

prosinec 2015

Úvodní slovo

Jak by se tak slušelo od redaktora měsíčníku na konci, resp. začátku nového roku, chtělo by to pár slov, pokud možno smysluplných. Jestli mě napadá něco smysluplného, tak je to poděkování všem, kteří přispívají články a to nejen z akcí. Zajímavé jsou často i různé názory, nebo jen tak zážitky, či vtípky. Velký dík patří Párkovi za rubriku Kdo, co, kdy ... a Květuli za různá provedení úvodních hlaviček. Rozhodně se nemíním ve vydávání omezovat jen na členy Horoklubu Chomutov. Proto prosím piště kdokoliv, kdo má rád hory nebo jakýkoliv vertikální pohyb. S potěšením mohu sdělit, že uplynulý rok nám přinesl asi 40 různých vyprávění ze světa "normálních" smrtelníků. Jestli mě opravdu něco těší, když už jde nové číslo do éteru, tak je to nějaká reakce na článek nebo provedení Mantany. Věřte mi, nevdá ani ta negativní. Tedy, piště, čtěte a užívejte života plnými doušky i v roce 2016. Horám zdar!

Blahouš

Vůně jehličí

11. - 12. 12. 2015

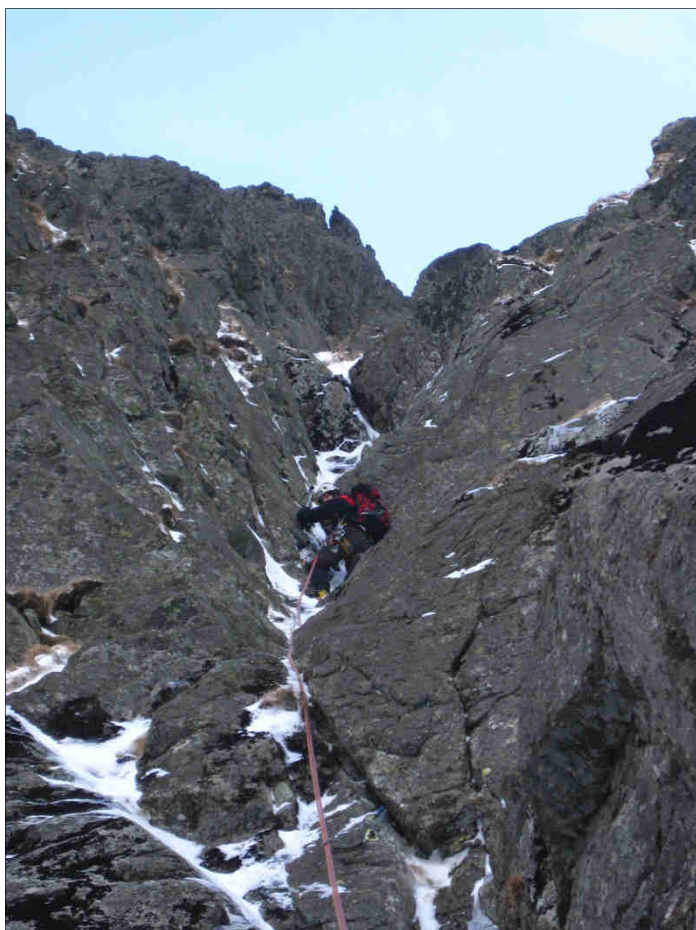
Pavel Bohuněk

Touha uniknout předvánoční pracovní nakládačce mě přivedla v půlce prosince do Tater. Rozhodl jsem se, že s Bédou (Jan Škarohlíd) otestuji zimní podmínky a kondici. Jak předpověď počasí, tak lezeckých podmínek byla snad už standardně špatná. V kombinaci s krátkým dnem to vypadalo na další výlet plný dobrodružství. Stal se ale takový menší zázrak, jehož výsledkem je nová cesta v SZ stěně Prostředného hrotu - Vůně jehličí, M6, 5 délek.

Po noční cestě vlakem přijíždíme v pátek první ranní lanovkou na Hrebienok. Je modro, lehce mrzne, sníh křupe pod nohama. U odbočky na Zbojandu schováváme věci, které budeme potřebovat až večer, a valíme pod

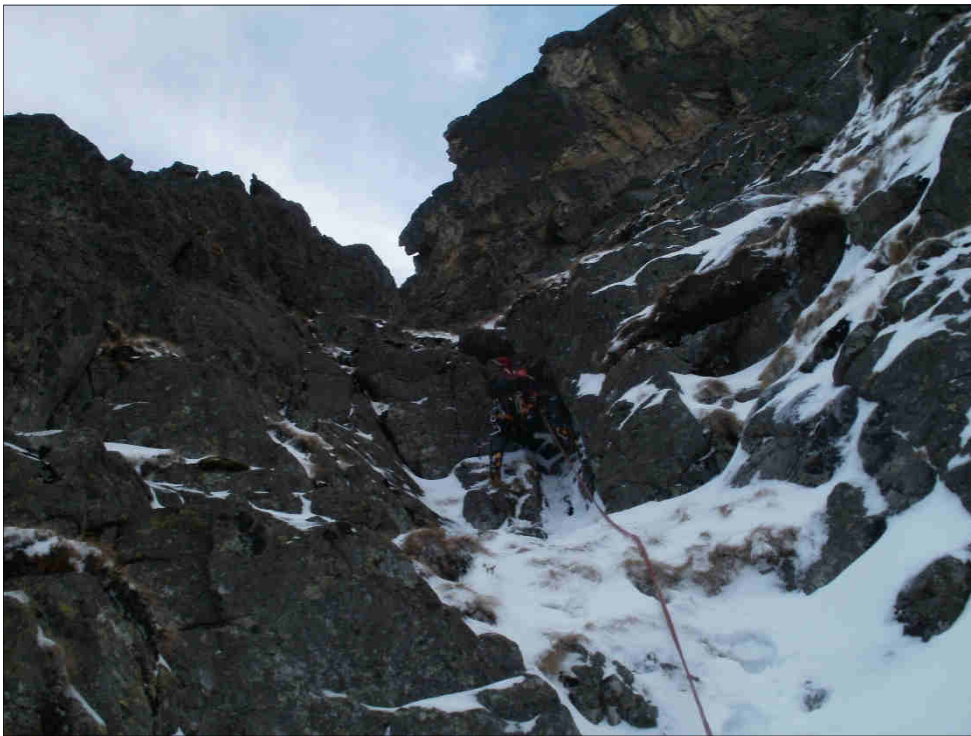
nástup Veverkova ledopádu. Máme v plánu vylézt některou z novějších cest na Slavkovské zuby v levé stěně Veverkova žlabu. Ledopád nevypadá moc přívětivě, tak ho obcházíme mixovým terénem zleva. Ve žlabu padla volba na cestu Silvestrovské blues obtížnosti M5. Nastupuje se kousek nad koncem ledopádu. Začátek jsou spíše položené plotny. Od prvního štandu je dost nepříjemný travers v hladké plotně polité ledovou glazurkou. Následuje pěkný dvoudélkový kout zakončený převisem. Poslední délka je lehčí dolez trávami na hřeben. Podmínky jsou fantastické. Drny zmrzlé tak akorát, místy potkáváme i pevný led. Zpátky se dá celá cesta v pohodě proslaňovat. Z kosodřeviny vyzvedáváme zbytek věcí a už za tmy přicházíme na Zamkovského

Silvestrovské blues - Pavel ve 3. délce

Pavel na štandu

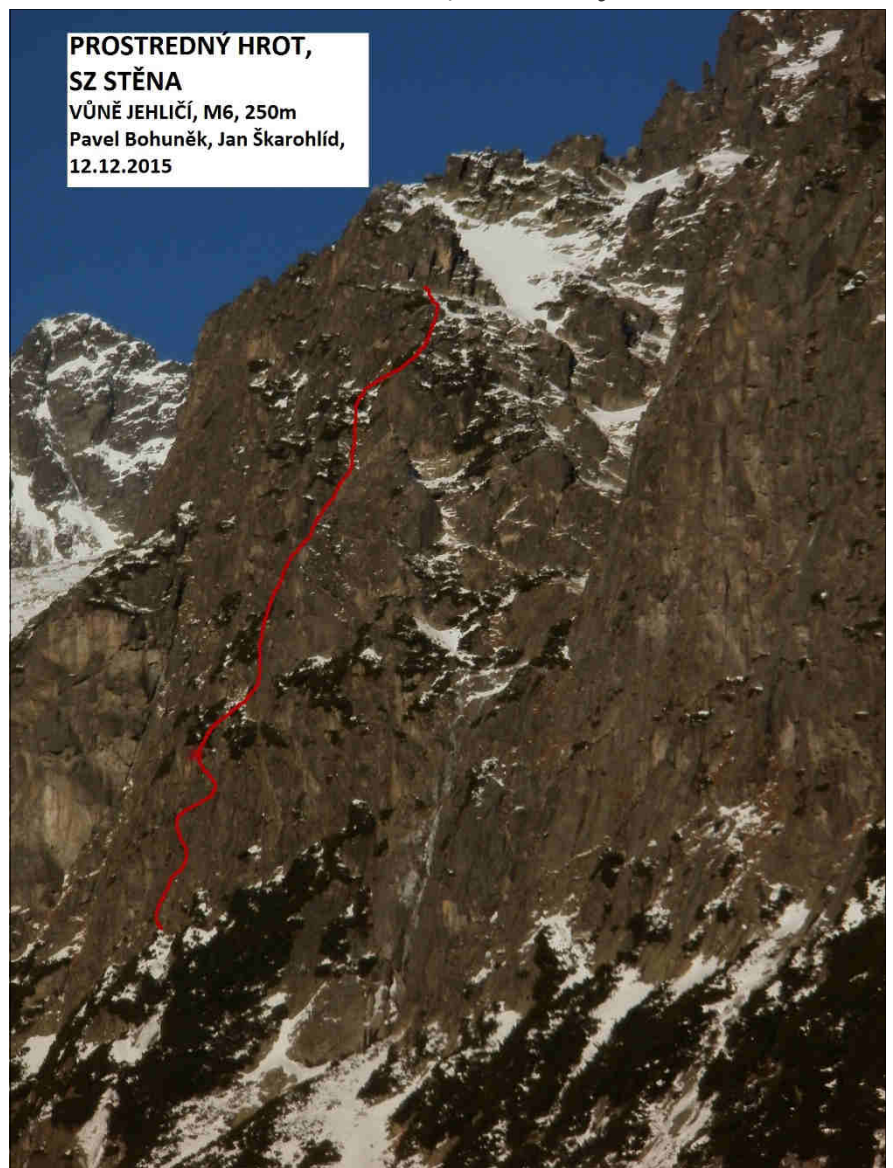
Silvestrovské blues - Běda ve 4. délce

chatu, kde máme domluvený nocleh. Vydařený den korunujeme několika regeneračními pivy, po kterých upadáme do nočního kómatu.

V sobotu hustě sněží. Optimismus z předchozího dne nás opouští, nicméně v osm hodin stojíme pod SZ stěnou Prostředného hrotu, kde máme vyhlédnutou volnou linii. Chvilí zoufale pobíháme po turistické cestě sem a tam a snažíme se zjistit, kudy se dostaneme pod stěnu. V moři kosodřeviny se dost špatně orientuje, ale následující hodinová procházka po prsa ve sněhu nás zase pěkně rozehřeje. Odměnou je luxusní štand pod první délkou. Nad námi se tyčí kompaktní skalní stěna. Vybíráme si nevýrazný koutek vlevo. První půlka úvodní délky je celkem příjemné lezení v trhlinách. V druhé půlce se situace mění, adrenalin mě nenechá vychladnout. Možnosti na zajištění jsou hodně špatné, le-

zení je čím dál těžší. Klíčové místo je závěrečný koutek. Skoba zatlučená sotva do půlky a jeden mikrostoper. Ke štandu dolézám OS na pokraji pádu. Obtížnost první délky odhadujeme na M6. V jejím závěru se jedná o čistý drytooling s hodně špatným jistěním. Další délka vede skrz naši oblíbenou kosodřevinu a lehčím položeným terénem na začátek výrazného koutu. Koutem pokračujeme dvě délky na začátek travnatého žlabu. Parádní lezení

Náhled nové cesty - Vůně jehličí

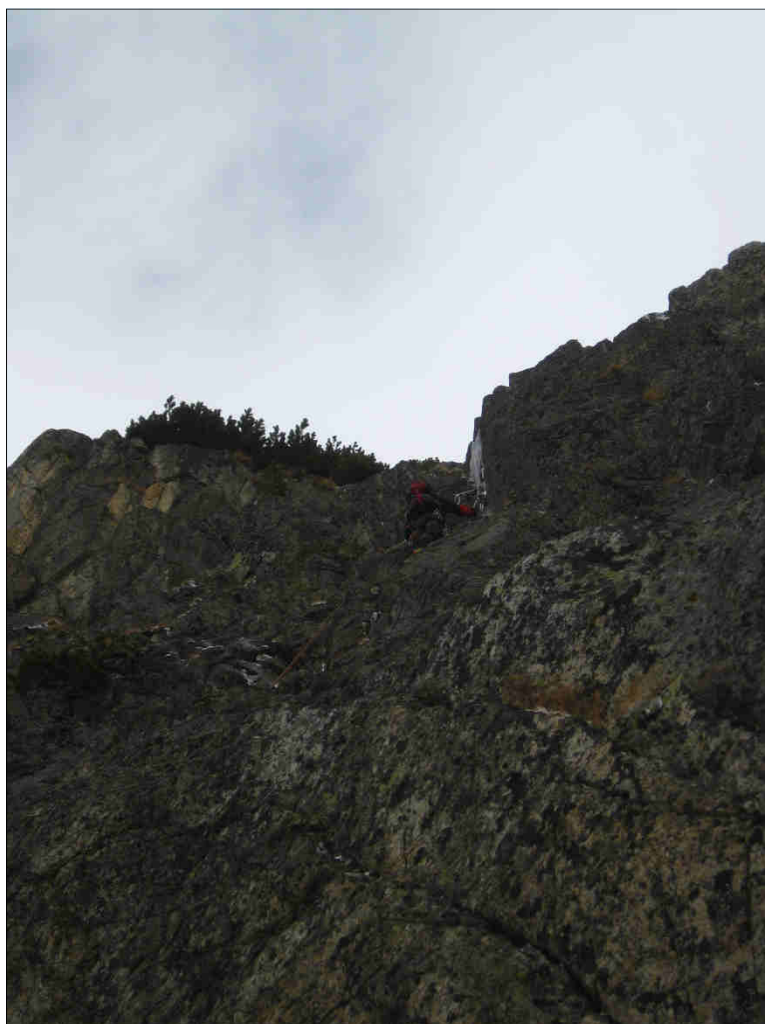
**PROSTŘEDNÝ HROT,
SZ STĚNA**
VŮNĚ JEHLIČÍ, M6, 250m
Pavel Bohuněk, Jan Škarohlíd,
12.12.2015

Vůně jehličí - Pavel v 1. délce

za cca M4. Poslední délka vede travnatým žlabem a závěrečnou stěnkou na hřeben. Ve chvíli, kdy Bédu dobírám na poslední štand, nám zhasli. Sestup neznáme. Pokračujeme dál svahem, kam až to jde. Našli jsme jakýsi žlab vedoucí zřejmě do severní stěny. Na začátku je stará smyčka, které nikoliv bez obav svěříme své životy. Začínáme slaňovat do tmy. Žlab se mění na kolmý komín. Po třech délkách jsme na svahu, kterým sbíháme na turistickou cestu. Na chatě jsme až v devět večer.

Zbytek výletu má ryze rekreační charakter, což vzhledem k pokročilému adventnímu času není úplně k zahoezení. Nad horkými nápoji s vyhlídkou na Lomničák se příjemně plánují i další lezecké cíle.

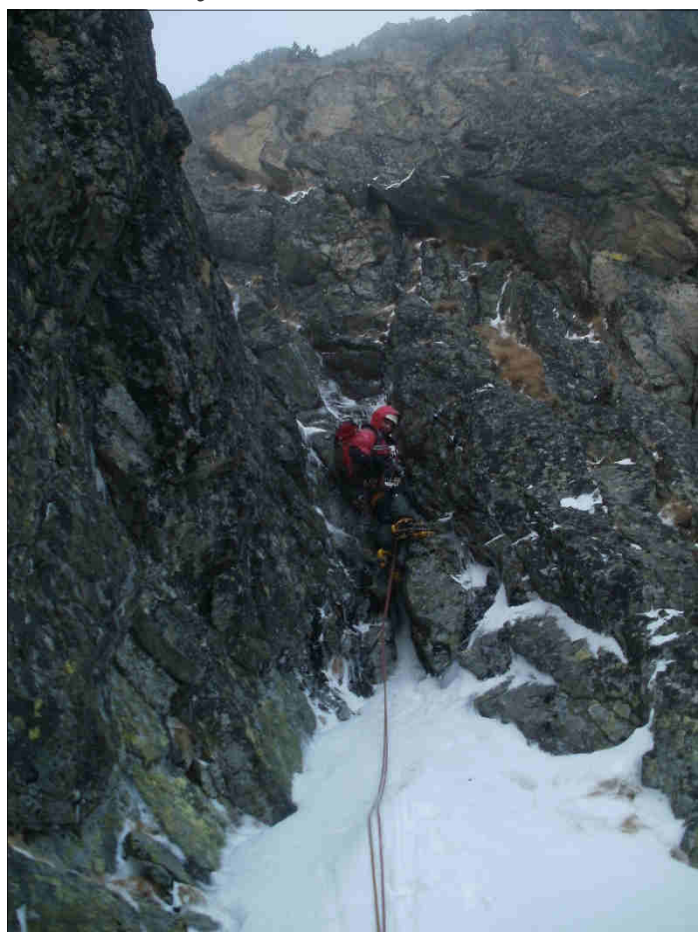
Pavel

Vůně jehličí - Pavel v 1. délce

Vůně jehličí - Béda ve 4. délce

Na Gardě

27. 10. - 1. 11. 2015

Broněk Bandas

Na to, co bylo za oknem, se hodila jedi- ně klasická, česká, filmová hláška: „Chčije a chčije“. Marně pátrám v paměti, jestli už se nám někdy stalo, že by na podzim v Arcu takhle vytrvale přšelo. Vrchol Monte Brenty, který je ze Stravina z Pavlova apartmánu normálně vidět, se nedal ve vodou naducaných mracích ani tušit. Seděli jsme v kuchyni a snažili se z chytrých telefonů vymámit pozitivní informaci, kdy přijde zlepšení počasí. Lud'a si na telefonu spustil radarové záběry z družice a zcela záměrně mě týral náhledy na příštích 12 propršených hodin. Abych zabránil vzniku trudomyslnosti, otevřel jsem litrovku Rumu, ale bylo jasné, že jedna troška Rumu nám dlouho nevydrží. Naštěstí se déšť změnil v drobné mrholení. Na lezení to nebylo, ale shopping, původně plánovaný na poslední den, by uskutečnit šel. Vydali jsme se tedy do Arca.

Pokud snad někdo neví, tak Arco je starobylé městečko v nížině řeky Sarca. Jeho symbolem je z dálky viditelná zřícenina hradu na skále čnící 130m nad městečko. V podhradí je typicky italské historické centrum plné úzkých uliček, malých obchůdků, kaváren a cukráren. Dříve lidi do Arca lákalo velmi příjemné klima a proslulé hroznové koupele. Dnes je Arco městem sportu a na každém kroku tady potkáte horolezce, bikery a turisty a obcho-

Pěťa Šiška a Karel v botanické zahradě

dy s horolezeckým vybavením. Naše první kroky v Arcu vedly, samozřejmě, na zmrzlinu. Sedli jsme si v „gelaterii“ a na velkoplošné obrazovce sledovali záznam ze závodů Rock Masters. Porce zmrzliny byla „italská“, v Česku nepřiliš obvyklá, a tak to chvíli trvalo, než se s ní všichni poprali. Mezitím na chvíli přestalo i to protivné mrholení. Okolní kopce byly pořád schované v hustých mracích, ale výšlap do místní botanické zahrady s pokračováním olivovým hájem až na zříceninu hradu a zpět,

Háša hledá kešku

jsme v té bezdešťové chvíli v pohodě zvládli. Výhledy sice nebyly nijak závratné, ale bylo to lepší než sedět v apartmánu ve Stravinu. Díky celosvětově rozšířenému geokešinku jsme si užili i legraci při sledování Háši, jak velmi opatrně (aby jí mudlové neviděli) pátrá v útrobách hradu po schované kešce. Celou noc pršelo, došel Rum a Lud'a mě zase týral dešťovými obrázky z radaru. No to je den! Už, už to vypadalo, že propadnu trudemyslnosti, ale zachránili mě Petráci. Starší vytáhl ohnivou vodu a mladší adrenalinovou Pašeráckou stezku, o které píšu v samostatném článku. Pravda, pořád to nebylo to lezení, za kterým jsme do Itálie přijeli a na některých z nás se objevovaly abstinenční příznaky. Ale

Projev abstinenčních příznaků u Broňka

podali jsme docela slušný sportovní výkon a hlavně - přestalo pršet a odpoledne už bylo polojasno! Pavel s Karlem toho hned využili a po návratu z Pašerácké stezky jsme se všichni přemístili do Campione, kde si kluci skočili base jump. Začínalo se šerit a Pavel nás zlákal do restaurace na večeři. Prý ví o jedné opravdu super. Nelhal. Restaurace Brasa im tal der Brasa byla opravdu skvělá. Jen se zapomněl zmínit, že cesta k ní není pro slabé povahy. Každý, kdo někdy jel s Pavlem autem, ví, že už jízda s ním je mírně adrenalinová záležitost. Jízda roklí Brasa byla Nedokážu vám to úplně dobře popsat. Lepší bude, když se podíváte na tenhle odkaz: <https://www.youtube.com/watch?v=QwrR2pQW02Q>

Osazenstvo v restauraci

Konečně přišla ta chvíle! Radarové snímky i já jsme plní optimismu. Jedeme do lezecké oblasti Regina del Lago. Přesně podle popisu odbočujeme přes plnou čáru ze silnice do zákazu vjezdu a projíždíme starým tunelem až do míst, kde už parkuje dalších deset aut. Ještě před odjezdem do Itálie jsme se domluvili, že letos budeme navštěvovat jen samé nové oblasti. Regina del Lago byla nová - pro nás. Pražský oddíl pod vedením Bimbošky, který šlapal do kopce před námi, ten punc novosti trochu pošramotil. Nakonec jsme ale přeci jen mohli lézt v úplně nové oblasti. Dokonce tak nové, že tam ještě nikdy nikdo nelezl. Povedlo se nám totiž s Jířou zabloudit do míst, kde jsme mohli klidně dělat i prvovýstupy. Zbytek výpravy ovšem pro naše objevitelské nadšení neměl pochopení, a tak jsme se

V oblasti Regina del Lago

tečnou mírnost klasifikace oblasti Regina del Lago jsem si ale uvědomil až v neděli v oblasti Il Bersaglio. Ale to bych předbíhal. Před námi byl zatím ještě sobotní večer, který nám zpříjemnilo několik kanystrů vína a společné posezení v apartmánu.

V neděli se naše skupiny rozdělily. Část výpravy, která odjížděla dřív, se vydala hned ráno do nedaleké Dreny, kde přímo pod hradem vede Via ferrata Rio Sallagoni al Castello di Drena. Ferrata vede divokou, romantickou roklí vyhloubenou potokem, pomocí dvou můstků překonává koryto potoka a její celkové převýšení je 120 metrů. Čas výstupu podle průvodce je asi 2 hodiny, ale Jarda s holkama byl zpátky snad ani ne za hodinu. Až později jsme zjistili, že ferrata má kratší a delší variantu. **fotka ferratisti** Ale ani druhá skupina, která jela s Pavlem do oblasti Il Bersaglio, nebyla o divokou romantiku ochuzená. Jana v průvodci četla „panoramic road“, ale nějak jsme si to nikdo nepřetavili do další nesku-tečné, úzké silnice stoupající úbočím hory do vesničky Ranzo. Ani tahle cesta není pro lidi trpící závratí. Ani když sedíte v autě. Silnička je tak úzká, že se dvě auta vyhnou jen v k tomu udělaných „zálivech“ ve skále a nízká

vrátili na pěšinu, kde Šiška tvrdila, že slyší Pražáky a co myslíte: „Byli tam!“ Sektor A nabízí celkem dvacet cest dlouhých 20 - 30 metrů, nejvíc v obtížnosti 6a a 6a+. Pravda, nebyla to žádná samota u lesa, ale u žádné cesty jsem nestál frontu a ani nečekal. Vápno bylo krásně pevné a až na pár míst neoklouzané a já se toho lezení nemohl nabažit. Z Ludi se navíc vyklubal překvapivě zdatný a pohodový spolulezec. Tohle byla ta vytoužená Itálie! A protože Regina del Lago nabízela ještě několik dalších sektorů a měly v nich být i více-délkové cesty, parkovali jsme v sobotu ráno na stejném místě a bez velkého bloudění našli sektory C a D. Čekalo nás zase příjemné lezení. Více-délky byly spíš dlouhé, sportovní cesty, ale i tady bylo vápno neoklouzané a hlavně: sluníčko nádherně hřálo. Bouchali jsme jedno 6a za druhým a mně samozřejmě i v té euforii hlodal v hlavě červíček pochybností, jestli to je tím, jak jsme rozlezení. Sku-

Ferratisté

zídka oddělující silnici od propasti není z auta vidět. Zato je vidět velká část údolí Sarca. Přímo pod nohama nám leželo jezero Toblino s vodním hradem a vesnička Sarche a díky slunnému počasí bylo vidět dál a dál až ke Gardě. **fotka údolí Sarca** V samotném Ranzu jsme pak zjistili, že jsme se vlastně jen dostali na náhorní stranu hory Picolo Dain, na kterou jsme už několikrát lezli a po turistické cestě bychom došli do oblasti La Gola, kde už jsme také několikrát byli. Trošku jsme bloudili, protože jsme si nějak vnitřně spojili lezení s horou Picolo Dain, ale po chvíli už šlapeme podél krásné kapličky po lesní cestě označené modrým symbolem luku. Jak nám později Jana přeložila, znamená il bersaglio terč, stejnojmenná skalní oblast leží na trase terénní lukostřelby a jeden z terčů je i přímo na skále. Nevím, jestli je to tak vždycky, ale s námi v ten prosluněný den lezla na „terč“ jen jedna italská dvojka. Kolem nás byl les plný podzimních barev, z kterého vystupovala bílá kolmá plotna, a neskutečný klid dodával tomu místu skoro magickou atmosféru. Nepoučen mým fatálním nedostatkem citu pro výběr krásných cest a namlsaný včerejším snadným přelézáním cest 6a+ jsem si vybral úžasnou, kolmou 6a Matilde eleven a po vyčerpávajícím boji pověsil první pytel. Pavel s tátou přešli jediné 5c v oblasti a Šiša si vybrala svojí šestku, kterou i přešla OS. Já mezitím pracně spustil do Matildy seshora lano, abych jí aspoň na rybu přešel. Šalotka postupně přelézala všechny cesty, v kterých bylo pověšené lano, a tak jsme v té mini oblasti (v porovnání s jinými místními) strávili asi nejkrásnější den.

Balení, loučení a dlouhá cesta domů. Takhle smutně to končí. Ale jak říká Mikle: „Už se těším jak těšítka“ na příští rok.

Podzimního Arca 2015 se ve dnech 27.10. - 1.11.2015 zúčastnili: Pavel, Jana, Zdenek, Jiří, Fíla, Broněk, Šiša, Lud'a, Háša, Hynek, Fanda, Šalotka, Ďurki, Deniska, Mártý, Zuzka, Dan, Karel, Blanka, Alex a Kája.

Mějte se vertikálně. Broněk

Údolí Sarca

POZVÁNKA

PKH 2016

ANEB PŘEJEZD KRUŠNÝCH HOR NA BĚŽKÁCH

Již 13. ročník této oblíbené zimní akce se bude tentokrát konat v termínu **29.- 31. 1. 2016**. Pokud bude zájem, tak můžeme přejet celé Krušné hory, čímž by se termín protáhnul buď až do 2.2.2016 (pokud bychom jeli o víkendu západní část) nebo bychom museli vyrazit z Kraslic 27. 1. 2016, aby nám na víkend vyšla východní část.

Přesný plán určíme až podle toho, kdo se přihlásí, jaké budou sněhové podmínky a kde se mi podaří sehnat ubytování. Každopádně v pátek bude tradiční večírek, ať už se mi podaří sehnat ubytování kdekoliv.

Takže neváhejte a přihlaste se co nejdříve, ať to můžu zamluvit. A někdo objednejte dostatek sněhu, ať nezařizuji všechno jenom já :o)

Jířa

PS: Každý účastník této akce jede na vlastní nebezpečí, v případě svého selhání či vyčerpání bude zanechán na místě na pospas vlkům.

Vánoční stěna Horoklubu

Sešly se zde děti Kadaňského horokroužku mládeže. Tato akce je koncipována jinak než Mikulášská. Dnes se soutěžilo, a to v lezeckých, silových a znalostních (horolezeckých) disciplínách. Takže výhradně lezecká mládež, bez úvazku to prostě nešlo. Každé stanoviště mělo svůj počet bodů za výkon, a tak se sbíralo, kdo nejvíc, a na závěr rozdělovalo. Žádné zranění, naopak užili jsme si spoustu srandy.

Díky sponzorské pomoci od elektrárny Tušimice bylo čím děti obdarovat-velké díky jim za to!!

Mikulášská stěna Horoklubu

To bylo dětí. Všechna cukrátky i pomeranče a mandarinky byla rozebrána, tedy předána Mikulášem a jeho sortou dětem. Díky sponzorské pomoci od fy Energo Tušimice bylo čím děti obdarovat-velké díky jim za to!! Sešly se zde děti ze dvou horokroužků mládeže - Kadaňského a Chomutovského, včetně dětí dospělých členů Horoklubu v jejich doprovodu. Bohužel před námi má tělocvičnu škola, po nás zase fotbalisti, a navíc měli zápas. Tento časový stres musíme odstranit, propříšťě. Musím vyzdvihnout účast a působení Mikuláše, anděla a tří čertů, kteří tomu dění dodávají atmosféru. I to, že jak Mikuláš, tak čerti jsou z českých pohádek, tedy hodní.

I z foto je vidět, že mládež z HK nad 15let se už cítí dospělá a její účast bude daleko více vidět na tzv. Vánoční stěně Horoklubu, která je určena výhradně lezeckým dětem z HK, má jiný charakter, zde se leze, skáče, soutěží. Čeká vás lezení poslepu, gladiátorské zápasolezení, skok do pendlu, a jiné.

Bohouš, Radka a Jiřa

Běh (výstup) na Jedlák

28. 11. 2015

Jiří Šťastný

V sobotu 28. 11. 2015 se konal již dvanáctý ročník Běhu na Jedlák. První účastníci se scházejí v Peci již v 10.00 hod. Jsou to většinou rodiče s dětmi, kteří po chvíli vyráží na trať, aby měli před běžci trochu náskok (Šťastňáci, Urbani, Karel Bejšovec a Petr Kordoš s rodinou a další). Za chvíli doráží i LeToš a první běžci a já odjíždím na Lesnou, abych mohl měřit čas v cíli. Před jedenáctou přijíždím k vysílačce na Jedlák, kde už leží na silnici vrstva sněhu. V kopci potkávám Kachnu, a tak zastavuji, a ptám se, proč letos neběží, když vloni vyhrál. Sděluje mi, že chce běžet, ale šel si prohlédnout trasu a trochu se zdržel, takže si ke mně do auta dává věci a

odbíhá zpět na start. Ačkoliv mám na autě zimní gumy, přesto se v kopci na sněhu nedokážu rozjet, a tak musím zcouvat zpátky dolů a rozjet se tam. Pak už parkuji u vysílače a čekám na telefon, abychom mohli odstartovat závod. S mírným zpožděním startujeme závod chvíli po jedenácté, aby ho stihnul i Kachna. Jak se dozvídám později, na startu se sešlo neuvěřitelných 19 závodníků a ještě několik dalších pěšáků.

Před půl dvanáctou přichází na vrchol Zástík se psem, kteří se šli projít z Pece. Po chvíli už je jasné, že traťový rekord letos nepadne, protože závodníci jsou na trati více

tak se do kopce opět nemohu rozjet. Ještě že mám v autě tolik lidí, vytlačili mě až na kopec, kde už se mi podařilo rozjet a všichni tak v pohodě dorážíme do hospody na Lesné, která je převážně obsazena našimi lidmi. Někteří přijeli auty rovnou sem, čímž se ošídili o významný sportovní zážitek.

než půl hodiny. Jako první přibíhá do cíle Pudink s časem 31:56 min. Chvilí po něm dobíhá Hynek Urban, Honza Král, oba Michalové, Easy s Pepčou, Mates a jako první žena se v cíli objevuje Deivina v čase 35:45 min. Sotva to stíhám všechno zapisovat, protože do toho přicházejí i pěšáci a na vrcholu je pěkný šrumec. Nestíhám ani pořádně pozdravit Lenku Chvojkovou s Mártou, které se šly také projít, protože neustále přibíhají další a další závodníci a závodnice. Jako poslední běžec se v cíli objevuje Párek v čase 49:54 min, a pak už čekáme jen na poslední pěšáky s dětmi, kteří bloudí kdesi po lese. Konečně mám čas se se všemi pozdravit, nabídnout jim čaj a tatránku. Závodníci postupně odcházejí nebo odbíhají směrem na Lesnou, aby nevychladli a nenastydli. Pak už přicházejí i poslední pěšáci, dělám nějaké vrcholové fotky, rozdávám poslední tatránky a vyhláším soutěž, kolik lidí se vejde do mého transporteru. Vešli se všichni :o). Na sedačkách se sice sedí ve dvou vrstvách a dětí je plný kufr, ale u závory jsme všichni mnohem rychleji, než kdybychom šli pěšky. Mezitím ale opět nasněžilo, a

V hospodě doplňujeme vydané kalorie a probíráme všechno možné, protože tolik lidí, kolik se zde sešlo, nebylo snad ani na slanění. Kdosi se to snažil spočítat, a i s dětmi skončil někde u čísla 55, což je dost neuvěřitelná účast. Po občerstvení LeToš vyhláší výsledky závodu, předává všem účastníkům diplomy a vítězům na chvíli propůjčuje putovní pohár. Pak už se postupně rozjíždíme k domovům a domlouváme se, že na Zdobení vánočního stroměčku pro zvířátka se sejdem u Pětáše v Šerchově. Tak jsem docela zvědav, kolik se nás sejde tam.

Celkové výsledky letošního ročníku Běhu na Jedlák jsou následující:

Všem ještě jednou děkuji za účast a doufám, že příští rok se opět sejdem na Jedlák v tak hojném počtu, jako letos. *Jířa*

Muži

1	Pudink (J. Hašek)	31:56 min	
2	Hynek Urban	32:44 min	0:48
3	Honza Král	32:50 min	0:54
4-5	Michal Hruška Michal Čeřovský	32:56 min	1:00
6-7	Easy (Pavel Lev) Pepa Mezník	34:34 min	2:38
8	Mates Šťastný	35:13 min	3:17
9	Buchtík (P. Brandl)	39:15 min	7:19
10	Kachna (M. Kučera)	40:06 min	8:10
11	Pavel Mráz	42:49 min	10:53
12-13	Blahouš Kluc Vojta Šťastný	43:33 min	11:37
14	Ivo Vodička	44:18 min	12:22
15	Pavel Suchopárek	49:54 min	17:58

Ženy

1	Deivina (Z. Šišovská)	35:45 min	
2	Šiška (P. Bandasová)	39:37 min	3:52
3	Zuzka Suchopárková	42:06 min	6:21
4	Barbara Švábová	49:10 min	13:25

Trat'ové rekordy:

muži:			
2011	Pepíno Kotyk	27:17 min	
2012	Martin Jech	28:30 min	1:13
2013	Martin Jech	29:29 min	2:12
2010	Martin Jech	29:54 min	2:37
2009	Tomáš Bubeník	30:45 min	3:28
2006	Pepíno Kotyk	30:57 min	3:40
2015	Pudink (J. Hašek)	31:56 min	4:39
2008	Pepíno Kotyk	34:03 min	6:46
2014	Kachna (M. Kučera)	34:12 min	6:55
2005	Jarda Ďurkovský	41:23 min	14:06
2004	Pája Suchopárek	45:00 min	17:43
2007	David Šimek	47:29 min	20:12

ženy:			
2013	Deivina (Z. Šišovská)	34:41 min	
2015	Deivina (Z. Šišovská)	35:45 min	1:04
2014	Deivina (Z. Šišovská)	37:24 min	2:43
2011	Deivina (Z. Šišovská)	37:41 min	3:00
2009	Deivina (Z. Šišovská)	41:00 min	6:19
2012	Šiška (P. Bandasová)	42:45 min	8:04
2005	Iva Bartůňková	44:54 min	10:13
2006	Lucka Fischerová	47:22 min	12:41
2004	Deivina (Z. Šišovská)	49:00 min	14:19
2007	Šiška (P. Bandasová)	50:43 min	16:02
2010	Šiška (P. Bandasová)	52:14 min	17:33

Perštejnská vánočka

24. 1. 2015

Broněk Bandas

Činní lezci vědí, že perštejnská vánočka není k jídlu jako třeba žatecký rohlík, ale že se jedná o cestu Vánoční na Pravém pilíři a také vědí, že se pod tímto pilířem každoročně 24.12. scházejí ostrovští lezci.

Nasávat vánoční atmosféru společně s nimi už řadu let jezdí i chomutovští lezci. Nejinak tomu bylo v letošním roce. Předseda LeToš dorazil s opravdu silným týmem, něco se snědlo, něco vypilo, něco poklábosilo a samozřejmě se taky něco vylezlo. Celkem se pod skalami sešlo 38 lezců, a protože nebylo třeba odhrabávat sníh z chytů a kolíčky nemrzly, nikdo v tom slunečném dnu na jev El Niño nenadával. A někteří jedinci, jako třeba Long, se přišli jen tak podívat a skončili ve vypůjčeném sedáku na štandu. Prostě povedený den.

Tradičního srazu ostrovských lezců v Perštejně se dne 24.12.2015 za Horoklub zúčastnili: LeToš, Broněk, Šiška, Broník, Davídek, Deivina, Honza, Verča, Long, Petr s Hankou, Jarda Zetek s rodinou, Buchtík Zabiják s kamarádkou, Pavel a Luboš Třeba

Leden 2016

29. 1. 17:00 - 21:00 - 5. kolo
Bouldering Session

- Otevřený závod v boulderingu.
- Více na www.lezecka-arena.cz

29. 1. 20:30 - Primitiv akustik

- Koncert funk-big-beatové kapely z Chomutova.

Co kdo s kým, kdy, kde, jak a komu v prosinci

Pavel "Párek" Suchopárek

- 10.12. Blagodan s Easym přelézají několik cest na **Šemnici**.
11. - 12.12. Pavel Bohumínků a Béda z Prahy přelézají ve **V. Tatrách** Silvestrovské blues a vytváří novou cestu Vůně jehličí M6, 250m na Prostředný hrot. Gratulujeme!
- 18.12. Na **Janský vrch** se v dešti za jednou cestou plahočí Blagodanič Plahočič s Jadou Bábofkou a přes Jedlák se oba plahočí zpět.
- 19.12. Na tradiční **Zdobení vánočního stroměčku** pro zvířátka se do Šerchova dostavila silná skupina chomutovských lezců pod vedením Pětáše. Podávaly se medové i jiné speciality. Pro děti byla připravena noční hra s hledáním pokladu, pro všechny buřty, pro zvěř tvrdý chleba a jiné laskominy. Večer zněl šerchovskými luhy kytarořev. Povedené akce se zúčastnily kompletní Happyny, Bandasky, Svinčovci, Atomovci, Štejnarovi, Urbani, Lenka Chvojková a Jarda Bábovka, Pája a možná i někdo další.
- Z mlhy za sluníčkem na Jeřabinu unikají Jarda Bábofka, Pája Koukolíčků, Verča, Renča a Blago. Procházka spojená s neúčinným oblézáním šutrů.
- 24.12. Na tradiční štědrodenní sraz ostrovských lezců v **Perštejně** se dostavila silná skupina chomutovských lezců pod vedením LeToše a přeazením Vánoční cesty pozdravila Ježíška. Podával se Rum, Kontušovka, Griotka, Čert, Zelená, Slivovice a pár kousků cukroví. Horoklub reprezentoval předseda, kompletní Bandasky, Verča, Deivina, King, Hanka s Petrem, Long, Jarda Zetek s rodinou, Luboš Třeba a možná i někdo další.
- 26.12. Na tradiční sváteční sraz ústeckých lezců na **Bořeni** se dostavila silná skupina chomutovských lezců pod vedením LeToše. Podával se Rum, Kontušovka, Griotka, Čert, Zelená, Slivovice, víno a pár kousků cukroví. Horoklub reprezentoval předseda vyzbrojený sádrou spárovou rukavicí, Pája Koukolíčků, Blahouš, Pět'a a Deivi, Pětáš, Petr Brandl, Verča, Bandasky, Svinčo, Květa a Ludvík Kostků. Mohutný mix čtyř horolezeckých oddílů se soustředil do jižního prostoru, kde vládlo nádherných prosincových 14°C. Vrchol Bořeně v krásně vánočním slunném odpoledni dobyly společně s nimi i kompletní Happyny.
- 27.12. Na **Kapucínu**, konkrétně na Kanapíčku a Sudetácích přelézají něco cestiček Párek se ženou a Šamanem.
- V petrohradském **Josemitu** se boulderí mistr s Květulí, Nebíčko a lezoucí Blagodán s nelezoucí Renčou.
30. 12. Přelézají Blagodan Nikdynemíttaterdost a Pavel "Easy" ve V. Tatrách na Tupé Žlab Samuhel - Vestenický III-IV.